

"Dalâlet ve şer ve musibetler ve mâsiyetler ve belâlar gibi bütün çirkinliklerin esası, mayası ademdir, nefiydir." Musibetler nasıl ademi oluyor, açıklar mısınız?

Bir binanın bütün tavan, odaları ve içindekileri temelin üstünde olması gibi; kainatta, iyilik ve hayır adına ne varsa hepsinin temeli ve esası vücut üzerine bina edilmiştir. Şayet vücut, yani varlık olmasa, ona bağlı olan her şey yokluğa düşecek ve hiçliğe gidecektir. Onun için vücut, yani varlık nimetinin her tarafı ve her köşesi hayırdır ve güzeldir.

Bunun zıttı olan adem, yani yokluk ise her hayrı ve güzelliği yok eden ve hiçliğe atan bir mahiyet olmasından, her tarafı şerdir, hiçbir olumlu yönü yoktur.

Allah kainattaki bütün nimetlerini **vücut** nimeti üzerine inşa etmiştir. O olmasa, bütün nimetler de olamaz. O zaman, vücudun neresinde, hangi yerinde şer ve çirkin bir şey olabilir. **Adem ise**, Allah'ın bütün nimetlerini uçuran ve yok eden bir mana olmasından, neresinde bir hayır, hangi şeyinde bir güzellik olabilir. Onun için vücudun, yani varlığın her tarafı hayır; ademin, yani yokluğun her tarafı şerdir denilmiştir.

Varlığın zıttı olan adem, yani yokluk, binanın temelini yıkılması ile nasıl onunla kaim bütün tesis ve binalar da gider ve yok olur. Aynı şekilde, varlığın gidip, yokluğun gelmesi de her şeyi yerle bir eder ve yokluğa atar. Üstad Hazretleri, "**Nasıl hayır, güzellik ve mükemmelliklerin varlığı vücuda dayanır, aynen bunun gibi küfür, dalalet, şer ve musibetlerin de dayanağı ademdir.**" yani yokluktur diyor.

Adem, görünüşte var gibi duruyor, ama esasta yoktur. Mesela küfür, var olan bir şeyi kabul etmemektir, **kabul etmemek** bir iş bir amel değildir; üzerinde hareket etmeye gerek yoktur. Ama **kabul etmek** bir eylem bir iştir, üzerinde hareket etmek gerekir.

Musibet, hastalık ve belaların özünde de tahrip ve yıkım vardır. Mesela, bir deprem geldiği zaman kurulu düzeni yerle bir eder, bir hastalık vücuda arız olduğunda oradaki intizam ve sıhhat gider. Dolayısı ile intizam ve sıhate mebni nimetler de kaybolur. Bir sel, mahalleyi yıkıp geçtiğinde, mahallede ne kadar güzel ve müspet şeyler varsa hepsini alıp gider vs. Yani musibet ve belaların mahiyet ve özünde adem, yani yıkım ve tahrip manası hükmediyor.

Yukarıda izah edip geldiğimiz adem ve vücut kavramları aynı şekilde musibet ve belalarda da caridir.

Musibetlerin zahirde müspet olması ise, belli bir plan ve program dairesinde tetiklenmeleridir. Nasıl bir binayı etrafa zarar vermeden yıkmak için bir plan ve tasarı gerekli ise, deprem ve sel gibi musibetler de ilahi bir plan ve sistem dahilinde sevk ediliyor. Gelişi güzel, tesadüfi hareket etmiyorlar. Yani musibetlerin icadı noktasında da bir müspetlik, yani vücudilik vardır.

İlave bilgi için tıklayınız:

[- "Adem şerr-i mahz, ve vücud hayr-ı mahz olduğunu, ehl-i tahkik ve ashab-ı keşif ittifak etmişler. Evet, ekseriyet-i mutlaka ile..."](#)